

§ 217.

Formanden nedskriver Stemmerne og sammentæller dem under Medvirking af tvende tiltagne Nævninger.

§ 218.

Ingen Anklaget kan kjendes skyldig, medmindre i det Mindste 8 af Nævningerne herfor have erklæret sig.

Samme Stemmeskerhed udkræves for et Spørgsmaal om Tilstedeværelsen af saadanne Omstændigheder, som bevirke Forhøjelse af den for en Forbrydelse i Almindelighed bestemte Straf (§ 207), og for at de i § 206 sidste Stykke omhandlede Spørgsmaal kunne besvares imod den Anklagede.

Iøvrigt gjør een over Halvdelen af Stemmerne Udslaget, og i Tilfælde af Stemmelighed foretrækkes den for den Anklagede gunstigste Mening.

Nævningernes Erklæring skal indeholde en udtrykkelig Angivelse af, at Beslutningerne ere tagne med det i Loven bestemte Stemmeantal.

§ 219.

Bliver en Nævning under Raadslagningen overfaldet af Sygdom, saaledes at han ikke kan deeltage i samme, bliver dette at anmeldes for Rettens Formand, som udsætter Sagen, medmindre saavel den Anklagede som Overanklageren samtykke i, at den desuagtet tilendbringes. Naar Erklæring saaledes afgives af et ringere Antal Nævninger end 12, blive Bestemmelserne i foregaaende Paragraph om det Antal, der skal have stemt for en vis Afgjørelse, at iagttage, dog at der, for at tage en Beslutning mod Anklagede, altid fordres mindst et Antal af 7 Nævninger, hvor ellers een over Halvdelen af Stemmerne er tilstrækkelig.

§ 220.

Efter at Nævningerne have i det Hele vedtaget deres Erklæring, hvilken bliver at nedskrive og af dem Alle at forsyne med Underskrift, og de derpaa ere vendte tilbage til Retsalen, oplæser deres Formand Spørgsmaalene og ved hvert af disse det paa samme afgivne Svar, hvornæst Erklæringen bliver at overlevere til Rettens Formand og at paategne af Retsfri-

veren. Er i Henhold til § 212 en anden Sag paabegyndt, afbrydes denne, indtil den herommeldte Sag er tilendebragt.

§ 221.

Naar Retten finder, at Nævningernes Erklæring lider af væsentlige Mangler i Formen, eller at den med Hensyn til Forholdet er utydelig, ufuldstændig eller selvmodsigende eller gaaet udenfor Spørgsmaalene, affiges Kjendelse, hvorved det paalægges Nævningerne at afhjælpe Manglerne.

Herpaa kan og andrages saavel af Overanklageren som af den Anklagede og hans Forsvarer, i hvilket Fald Retten har at afgjøre, hvorvidt saadant Andragende kan tages til Følge.

Nævningerne begive sig, efterat Kjendelsen er dem meddeelt, tilbage til deres Forsamlingsværelse, for efter ny Raadslagning at foretage den fornødne Berigtigelse af deres Erklæring.

Endringerne maae indskrænke sig til de i Kjendelsen opgivne Punkter og foretages saaledes, at de oprindelige Svar ei blive ulæselige. Dette bliver af Rettens Formand udtrykkelig at betyde Nævningerne.

Med Hensyn til de foretagne Endringer vil der være at forholde efter Forskrifterne i foregaaende Paragraph.

§ 222.

Have Nævningerne imod Formandens Opfordring, i Henhold til § 204, 5te Stykke, erklæret Anklagede skyldig, eller antager Retten eenstemmigt, at Nævningerne urigtigt have erklæret den Anklagede skyldig, eller erklæret ham skyldig i en Handling, der medfører større Straf end den, der virkelig er ham overbevist, henviser den Sagen, under Paaberaabelse af nærværende Paragraph, men uden iøvrigt at angive Grundene, til Forhandling for en ny Nævningeret.

Intet Andragende kan herom gjøres af den Anklagede eller hans Forsvarer, saalidet som af Overanklageren. Ei heller kan Beslutning om saadan Henvisning af Retten tages, efter at den i § 223 foreskrevne Oplæsning af Nævningernes Erklæring har fundet Sted.